

Με αίμα και με δάκρυ

Φιλορρήμων Χαλκαίος

Σάρκες ανακατεύονται με δάκρυ και με αίμα,
σημαίες με τα ουρλιαχτά, πατρίδες με το ψέμα.

παράσημα, αναφιλητά, πετρέλαια με πόνο,
φάλαγγες με δολάρια, δίκια, μ' άδικο φόνο.

φανφάρες στα ερείπια, μίσος, παιδιά χαμένα,
κότερα, καταφύγια με φόβο κερασμένα.

άδικοι, άδικους κτυπούν γιατί τους απειλούσαν,
όλοι κακομελέταγαν, όλοι ψευδολογούσαν.

Ο ένας απ’ τ’ άλλου τα προικιά, κουρσεύει όσα μπορέσει,
πάνω απ’ την απληστία του να τα καλοφορέσει.

αδέλφια χθες, σήμερα οχτροί, του κέρδους υπηρέτες,
επίκουροι του Μαμωνά, του απάνθρωπου ικέτες.

μοιραίοι οι κάτω, αμήχανοι, χειροκροτούν ή κράζουν,
ψωνίζουν την αφήγηση, λιπαίνουν και βελάζουν.

ανησυχούν κι αγχώνονται με μάτια απορημένα,
πώς η έρμη η ζωούλα τους βαδίζει στα χαμένα.

θαρρούν τους πάνω ανίκητους τόσα χρόνια σκυμμένοι,
να πεισμωθούν, να οργανωθούν, να «νοιώσει» η οικουμένη.

20 Μάρτη ’22